

**מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א,
ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס**

See the **Shach** (in C.M. 386:1, 6) for an in-depth explanation of this *din*.

בין הריחים – תבלין מז

Relevant Halachos During These Trying Times (42)

Introduction to Answer: This type of scenario is discussed in the *Gemara*, in the sixth *perek* of *Bava Metzia*, as well as in the *Shulchan Aruch*, *Choshen Mishpat* (333). The rule is that if one cannot fulfill his agreed upon obligation because

ה' היוםי - פסחים דף ע.

Tosfos brings a Yerushalmi that the *Chagigah* was eaten first to calm the hunger so one wouldn't eat the *Pesach* quickly, thus possibly breaking a bone in his haste & be *oiver* the דאורייתא of וַעֲסֶם לֹא תִשְׂבֵּר בו [על הש"ט] **ר' חיים**. ועצם לא תשביר בו asks that the **רמב"ם** [פ"ח,הלג'] says "הל' קר"פ פ"ח,הלג' **רמב"ם**" asks that the **רמב"ם** [פ"ח,הלג'] says "הל' קר"פ פ"ח,הלג' **רמב"ם**" therefore, if one brings a *Chagigah*, he should eat it first so his satiation comes on the *Korban Pesach*. However, he also *paskens* [מענה"ק פ"ה, ה' יא'] that all קרבנות need to be eaten "על השועב" & if need be, חולין was added to be eaten while satiated. If so, what's the point of bringing a *Chagigah* before the *Pesach*? The *Chagigah* itself also needs to be eaten while satiated, thus, one should instead bring חולין with it! Rav Chaim answers that the *mitzvah* of "על השועב" by all other קרבנות is only on the עינין קשיא עצום **במנחת חינוך** קב"ד ה"ח והנה"ג. [עינין קשיא עצום **במנחת חינוך** קב"ד ה"ח והנה"ג.]

[illegible]

R' Yosef Engel zt"l of Krakow (Otzros Yosef) would say:

“...וְתֵתְנוּ לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם - In *Rosh Chodesh Bentching*, we ask *Hashem* to give us long life, peace, blessing, and livelihood, good health and all else that is good. Then we say, ‘...חַיִּים שֵׁשׁ בָּהֶם - *‘Lives which have in them fear of Heaven and fear of sin.’* Although ‘בהם’ - *‘in them’* refers clearly to the ‘lives,’ it can also mean ‘in others.’ That is quite characteristic, as for all material goods we say ‘לָנוּ’ - *‘unto us,’* but for spiritual values, we pray that they be given ‘בָּהֶם’, to others. People are always aware of how many more material things they need, but they believe that they are already perfect spiritually. Others, however, are assumed to have all that they need materially and are lacking only in spirituality.”

A Wise Man would say:

“Quality is never an accident; it is almost always the result of high intention, sincere effort, intelligent direction and skillful execution. Quality represents the wise choice of many alternatives.”

**We CAN'T compromise
in our testing process.
It's REALITY TIME to test**

103,680+
verifiable signatures

1-800-805-5164
www.floodsignatures.com

**Mazel Tov to Shuie & Elana Davis and
Moti & Jackie Kest on the upcoming
Chasuna of Yehuda & Michal.**
ה"ר שחזיונו של יפה בשעה טובה ומצלחת

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melandim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZIPO expense

לעילוי נשמת ר'
אברהם יוסף
שמואל אלטר בן
ר' טובי' ז"ל
ורעייתו רישא רחל
בת ר' אברהם
שלמה ע"ה קורץ

בִּרְאָתִי יֵצֵר הַדָּע וּבִרְאָתִי לֵו

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

שבת קודש פרשת יתרו - כ"ד שבט תשפ"א

הדלקת נרות שבת - 5:00 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:00 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:36 | טוף זמן תפילה/הגר"א - 10:28
זמן לתפילת מנחה גדולה - 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש - 5:20 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:10 | צאה"כ / לרבינו תם - 6:32

courtesy of myzmanim.com

כי תורה זו היוצא מהבל פיו של חוטא אין בה כח לעורר את האדם לקיימה. שונים הדברים כשלומד מפי חכם וצדיק, כי תורה היוצא מהבל פיו של צדיק ביכולתה להשפיע גם על נפש של החוטא, וזאת משני טעמים, 'הא' מצד היותה תורה טהורה שיש בכח אמינה לטוהר. ה'ב' כי ההכנס עצמו מוכשר להתעוררות מבח תורתו. ומאחר שהיא תורה המעוררת את ההכנס יש בה כח לעורר שאר בני אדם גם כן.

מסיבה זו החזיקו ישראל לנסוע תמיד אל הצדיקים ואל המגידים להורותם כדי לבקש שאנו מפיהם. על אף שגם שם הצדיקים הקדומים היו פתוחים לפניהם. כיון שידעו שזוהי דומה שמעיה לרומי, וזאת תורה האדם וישמע ויבאם מתוך גרונו של חכם וצדיק, תורה זו לדימה לאש קודש שהיא וישמע ויבאם מתוך הוצצם, וכשנכנסים לתוך אוני האדם הוא מתעורר על דם תיכף לתשובה.

על פי האמור תבין כוונת הכתוב באמרו 'ישמעו יתרו חותן משה', כי לא יקשה בעיניך למה מדובר הכתוב לפרט שיתרו הוא חותנו של משה אדר שכבר ידועים הדברים עוד מפרשת שמות (ראה לעיל ג, א) כי תבין שבכוונת הכתוב להגיד למה שמעוה שמו ובא? כלומר, למה היה זה ששמעו שמעוהו ובא ולא אחריהם? שהרי 'לפניהם' היה המדובר: על השמעה של קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, ולמה לא נתעוררו האומות להתגיד? מכאן אלו הנסים מלבד יתרו? ע"ז וקח חתונה בצידה כי יתרו 'חותן משה', ומשה רבינו שהיה בביתו תקופה ממושכת, ובאותה תקופה כשריב משה אל חותנו נכנסו דבריו בתוך לבו של יתרו ונתעורר על ידם להטיב מעשיו, ואחר שהטיב מעשיו ודווקא המסכים המבדילים בינו לבין נשמתו אז השכיל לתבין תורה מעצמו ואל, וכששמעו קריעת ים ומלחמת עמלק שדם גופי תורה מיד נתעורר ע"ז להרגיח, אולם יתרו הגויים עדיין היו שמועשים בחטאם, ע"ז גם אדר ששמעו גופי תורה לא אלו היה ביכולתם להתעורר על דם לחשובה וזבן.

(משלי ג, ו) ואמר חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמים, שאילו דברים של רשות כגון האכילה והשתיה וההלכה והשיבה והקומה והתשמש והשיחה וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך, או לדבר הגורם עבודתו, שאילו היה צמא ורעב, אם אכל ושתה להנאתו אינו משובת, אלא יתכנס שיאכל ושתה כפי חיותו, לעבוד את בוראו וכו', עכ"ל. וע"ז משיב דמ"א (ס"ו קס"ז, ס"ח) וז"ל, "זמ"מ מצוה להביא על כל שלחן מלך קודם שישבע כי השלחן דומה למזבח והאכילה כקרבן ונאמר על כל קרבן תקריב מלח", עכ"ל. וכתב המשנה ברורה (שם ס"ק ל"א ב"ה) (אכילה) וז"ל, "שאדם אוכל לחוז כחוליו ועיניו יהיה ברא וזוהי לעבודת ה', והוא ע"ז משיב דמ"א (ס"ק מ"ה) בשם השולח"ן אדם אוכל בכוונה להחיות בריא כבוד להחיות מומן לעבודה ה', עבודתו הוי סעודת מצוה, ע"ש עזר. כלומר, כי הכל תלוי בכוונה, שאם אדם אוכל בכוונה, אכילתו מצוה היא ונחשב כקרבן. [הלאו שנוכח לזה]

אם כן יש לומר, דאפשר שיעשה האדם כל הוצאתיו שאינם בכלל מה שכבר נקצבו בראש השנה, שאילו מכיון בכל מה שהוא קונה, לשם מצות, הדיינו אפילו בסתם הוצאתו - שיכון בכל מה שהוא עושה, שכל מאכלין שהוא קונה הוא לשם שיהיה לו כוחות לעשות רצון אבינו שבמשמים, וכדומה בשאר כל דברים שהוא קונה שיכון לשם שמים, אי"נ נמצא כל הוצאתיו אינם בכלל בכלל מה שכבר קצבו בראש השנה, ולעולם לא יהיה לו שום צמצום במונותיו!

**מאת חגית רבי גמליאל חכתן רבינביץ
שליס"א, ר"י שער השמים ירושלים עיר"ק**

וְיִשְׁמַע יִתְרוֹ בֶּהֱן מִדִּין חָתָן מִשָּׁה אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵהֶם לְמִשָּׁה
וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ ... (י"א) - רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ מִכַּח תּוֹרַת הַצִּדִּיק
וְהָ אֵינָה אֵינָה בַּמִּדְרָשׁ (שְׁמוֹת רַבָּה כ"ד, טז) שֶׁמֶעוֹ דָּבָר ה' (יְדִימָה ב' ד'), וְהָ אֵינָה
תִּיבִי (יִשְׁעִיָּה ג' ה') שֶׁמֶעוֹ וַתִּחַי נִפְשָׁכֶם, הָאֵיךְ תִּיבִיבִי יִשְׂרָאֵל, שְׁהוּא מִפְתָּה אוֹתוֹ
וְדָלָהּ: אִם יִפּוֹל אֶדְרָם מִדָּשׁ הַגָּב, כִּל גּוֹפּוֹ לֹקוֹת, וְדוּרְפָא כִּנְסָא אַצְלוֹ וְעוֹתָן ל' רִט'
אֲשׁוּ, וְכִן בִּינִי, וְכִן בְּרַלְיִי וּבְכָל אֲבִירֵי, מִנְצָא כִּלֹּר רִשְׁיוֹת, אֲנִי אֵינִי כִךְ, אֵלֶּא רִמָּ'
שֶׁמֶעוֹ בְּאֵד הוּא, וְהוּא אוֹתוֹ מוֹחַ, וְכִל גּוֹפּוֹ מִלּוֹכֵל בְּעִיבּוֹת, וְהוּא שְׁמוּעֵת, וְכִן
יִפּוֹף מִקְבַּל חַיִּים, שֶׁמֶעוֹ וַתִּחַי נִפְשָׁכֶם, לִכְךָ אָמַר: שֶׁמֶעוֹ דָּבָר ה' תִּיבִי יַעֲקֹב, וְכִן אֵינִי
צָא בִּיתְרוֹ, שְׁעַל יַד שְׁמִיעָה וְכֵה לְחַיִּים, שְׁמוּעָה וְנִתְגִּיד, שְׁנֵאמַר: וְיִשְׁמַע יִתְרוֹ אֶת
שֶׁמֶעוֹ עֲשֵׂה אֱלֹקִים לְמִשָּׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ" עַל יְהוֹדֵה, הֵנָּה הַמִּכּוּחַ בְּדִבְרֵי הַמִּדְרָשׁ
וְיִתְרוֹ בַּתּוֹרָה שְׁמוּעָה מִפִּי חֶבֶם כִּי תוֹרָה זוֹ דִּיכָא מִדְּפָא אֶת הַגּוֹף הַמִּלּוֹכֵל בְּעִבְדוֹ
מִכְתָּא לִכְךָ מִצְאָנוּ גַם כִּן בַּמִּדְרָשׁ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר (שֶׁמֶעוֹ שְׁהִיכָה יִשְׁמַע יִתְרוֹ
שֶׁמֶעוֹ הַקִּבֵּה מוֹתָל לְעוֹנֵתוֹתֶיךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, חֲזוֹנִין מִדְּרָשׁ שְׁתוּרָה שְׁתוּרָה שְׁתוּרָה שְׁתוּרָה
חֲרִים שֶׁ בַּה סְגוּלָה מִיּוֹחֵד לְמַלְחַת הָעוֹלָם וְיִרְפִּי הַנֶּפֶשׁוֹת מוֹחֵלָת חֲטָאִים

וכדי להבין טעמו של דבר, מהו הכח הטמון בראימוּד מפי חכם המכשרת את האדם בתשובה ולכפרה יותר מראימוּד מן הספר, מבואר דבריו של **הרי"ב רבי אלימלך ויצ' תהנתג האדמו"ר ס"ק א'** שמסביר שכל עוד שנשמת האדם מוכללת בעוונות אין ברי תורה נקלטים בו כדברי, ויכול הוא ללמוד ולהשתעשע בתורה אולם אין השכלים שמיציעים בתוך גופי נפש, כי החטאים הם מכסים ומעבילים בינו לבין עיני השכלים ואינם מנעי' לו להכיר במה שעתידה מחמתם. והנה כל זה כשלומו בינו לבין עצמו.

**לימודים סגור חרב אברהם דניאל
בבש"ץ שלי"א, בעמ"ס שדה אברהם**

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת לה' (כ-ח) - בענין הוצאת שבת והוצאת מצוה יתנה בביצה (טו, ע"ב) "תני רב תוליא אהיה דרבנא חזאיה: כל ממונתיו של ארצותם לו מראש השנה ועד יום הכפרים חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יום טוב, והוצאת יום לתלמוד תורה. שאם פחת - פורחין לו, ואם הוסיף - מוסיפין לו", ע"ב. וזכרנו שיש ב"מ שם (שם) "דלא דוקא הוצאת שבתות וימים טובים דע"ב. וכל הוצאת שבת מצוה אלא נקט רבי דרגילי וטכיד", ע"ב. והענין צ"ל מזה העומק בבאי ברי חז"ל אלו, שהני דברים אינם איכלל בכלל מה שכבר קצוב בראש השנה, מדוע לא נראה לכאור בעזרת, והנה הבחירה ביד כל אחד ואחד לעשות כל מצות אשר ה' צונו לעשות, ואין הקב"ה מונע הבחירה מיד כל אחד לעשות מעשה מצות, וא"כ איך יבא דבר גנור הגדולה כמה הוצאת ידיו לכל אחד ואחד עבר הוצאת המצוות שהיו ידיו כן, נמצא ממנו הבחירה לעשות המצוות, וא"כ מובן היטב מדוע אינם נכלל בכלל המצוות שיש בהם הבחירה, וכל המצוות שיש בהם הבחירה לעשות מעשה מצוות. והנה להוסיף עוד על זה, אדאמת **בשורש** (סי' רלא) ח"ל, "וכן בכל מה שיהיה עולם הזה, לא יכוין להנאותו, אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב בכל דרכיך דע"

מעשה אבות .... סימן לבנים

והדר סיני עשן בלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויורד כל הדר מאד ... (יש-ה)

“*Moshe received the Torah at Sinai and transmitted it to Yehoshua, Yehoshua to the Elders, and the Elders to the Prophets, and the Prophets to the Anshei Knesses HaGedola - Men of the Great Assembly.*” (Avos 1-1) This is a basic tenet of our faith and an immutable fact. Moshe received *Torah Shebichsav* (Written *Torah*) as well as *Torah Shebal Peh* (Oral *Torah*), and there is an unbroken chain connecting the Sages and Rabbis of every generation with the revelation at Mount Sinai. Therefore the Oral *Torah*, observed and studied during the time of the *Mishna* and *Gemara* (and in subsequent generations as well), is not the creation of human beings, but is actually as divine in origin as is the written *Torah*. This an extremely significant foundation, says **Rabbi Dr. Avraham J. Twerski zt”l**, about which many *seforim* have been written, and indeed fierce battles were fought (such as with the Sadducees and Pharisees, and especially with the Karaites).

The Karaites (קראים) do not believe in *Torah Shebal Peh*. The word “Karaite” itself comes from the Hebrew words “*Bnei Mikra*” (“followers of scripture”). They distort the words of *Torah* to fit into their narrow interpretation and totally dismiss the teachings of *Chazal*. As a result, they cut themselves off from the rest of Judaism. For example, Karaites believe that all food must be prepared before *Shabbos* and no enjoyment may be derived from fire on *Shabbos*. *Chazal* rule that it is possible to continue heating food under certain conditions. To emphasize the mistake of the Karaites, it is especially prescribed in *halacha* that one should eat *cholent* (which slow cooks overnight) on *Shabbos* day. In fact, it says that someone who doesn’t eat *cholent* (רמק) is suspected of being a Karaite. (**Sh”A O”C 257:8; Mateh Moshe 470**)

Rabbi Twerski would tell over the following story regarding the supremacy of *Torah*-true Jews. During the days when the Karaite movement established itself amongst the Jewish people with their perverted use of the text of the *Torah*, and somehow managed to attain a sizable following, the reigning ruler of one particular region decided to settle the issue once and for all time. He called together representatives of the *Torah*-true community and that of the Karaites to a debate, with the intention of establishing which of their beliefs was the true and original one.

After a round of haggling, a date was set and the ruler looked forward to the spectacle of Jew against Jew, with no tangible reward to the victor. The Karaites were to be spoken for by their elder representative, a man known for his sagacious and wise pronouncements, whereas the true congregation of *Klal Yisroel*, as has been repeated from time to time throughout our history, would be sending one of the lesser luminaries from among the community, to be their statesman.

The delegations arrived on the appointed day to the palace and at the prescribed hour, the two speakers were ushered into the ruler’s inner chamber. Upon entering his inner sanctum, the Jewish speaker immediately bent down, removed his shoes from his feet, and put them under his arm. The ruler and his advisors were aghast. “Respect your leader!” he thundered angrily, to the glee of the Karaite. “How dare you disrespect me in my own palace!”

“Your exaltedness,” the simple Jew said, “It is the Jewish tradition that when one approaches our G-d, we remove our shoes, as was told to Moshe, our teacher, by the burning bush. Removing our shoes is our greatest sign of reverence.”

The ruler, placated a bit, insisted, “Well and good, but then, why are you holding the shoes under your arm?”

“Because,” the Jew replied wily, “When G-d gave us the *Torah* at Mount Sinai and we were instructed to remove our shoes and approach the sacred site, we found, upon our return, that the Karaite thieves collected all of our shoes and discarded them. At our spiritual peak, they had the audacity to steal our shoes! This time, I’m not taking any chances!”

The Karaite elder interrupted in anger. “Ridiculous and absurd!” he bellowed. “No such thing occurred. Your Majesty,” he continued soothingly, “I can assure you that no Karaite stole a thing since there were not even any Karaites yet at Sinai!”

The *Torah*-Jew bowed before the ruler. “I rest my case, your excellency,” he said with a sly smile stealing over his face. “As you can see, the Karaites have just conceded our primacy!” And indeed, the Karaite was forced to admit defeat!

בשנת מות המלך עזריה ואראה את אדני ייטב עיני ככא רם וגשמי ... (ישעי’ א-1)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY
HAFTORAH BY R’ TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

Yeshaya HaNavi’s vision of the holy *Merkava* (chariot) was akin to how *Klal Yisroel* stood at the foot of *Har Sinai* while receiving the *Torah* from *Hashem*. Even though it is important to always place things in its proper context, what significance is there that the *Navi* felt it was so important to open his awe-inspiring prophesy by mentioning that it took place in the year that King Uziyahu of *Malchus Yehuda* died?

The *Navi* explains that King Uziyahu was a righteous king who was scrupulous in his observance of the *Torah* while also displaying great courage and strategic expertise which led to astonishing success in his military campaigns. Unfortunately, success went to his head and he sinned by entering the *Bais Hamikdash* to sacrifice incense on the

Mizbeach, something reserved only for the *Kohanim*. *Hashem* punished him with a bad case of leprosy which is akin to death, and the *Kohanim* evicted him from the *Bais Hamikdash*.

Chacham Rabbeinu Avraham Ibn Ezra zt”l explains that witnessing King Uziyahu being “touched by the Hand of *Hashem*” made an indelible impression on *Yeshaya HaNavi*, and he therefore chose to mention it when opening his prophesy about how he “saw” the image of *Hashem*.

As believing Jews we know that *Hashem’s* Hand is in everything a person does, every second of every day. However, it is our choice to want to see it and more importantly, use that experience to further our spiritual growth and become better and stronger in our *Avodas Hashem*.

ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי ... ושם האחד אליעזר כי אלקי אבי בעוזי וכו' (ח-בג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE
FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

Moshe Rabbeinu named his two sons and then proceeded to explain the essence of each one. There is a discrepancy though between the *posukim*. The first *posuk* says, “כי אמר גר הייתי”. The second verse omits “אמר” and just says “... כי אלקי ...”. I heard a nice *machshava* from **Reb Yanky Goldberg**, a respected *marbitz Torah* in Lakewood. The feeling of being a *ger*, a foreigner, is both relative and dependant on a person’s perception. Thus, Moshe said “כי אמר”, my feelings are such. However, when it came to Eliezer, “אלקי אבי בעוזי”, *Hashem* is my savior, and it was in no way subjective to Moshe’s perception.

Perhaps we could add another two points. Being that Gershom is respective, whereas Eliezer is ironclad, there exists an intrinsic difference for all eternity. Gershom’s name reflected Moshe’s feeling. Another person can name Gershom for another reason entirely. Eliezer’s name though represents the essence of that name. Because the help of *Hashem* is critical - critical in the *chinuch* of our children, and crucial in every other facet of our lives. Additionally, the word “אבי” in the above-quoted *posuk*, seems not to be reflected in the actual name Eli-Ezer. The reason may be that the G-d of my father, Who helped me through thick and thin, and Whose help continues to guide me in my *chinuch habonim* till today - that help ONLY works through the *mesiras nefesh* and *mesorah* of “אבי”, the *Zaidas* and the *Bubbas*. Thus, “אלקי” is, by definition, “אלקי אבי”.

Rabbosai, we sent to *shamayim* two *korbanos tzibbur*. Two *Gedolei Yisroel*. Each of them is a *gadol* in his own right. As the *Zaida* would always say, “שם האחד גרשם ושם האחד אלעזר”. It should have said “שם השני”. *Zaida* said, each child is a *yachid* - each an individual unto himself. Here too, we didn’t lose one and then a second *gadol*. We lost a *gadol* and a *gadol*. Each respective and respected tower representing their unique *Torah* and *mesorah*. May *Hashem* accept these *olos temimos* and let us see only יחד שורה... לששון ולשמחה, לישועה ולחממה... ואמר אמן, as we *bentch* the *chodesh* this week and are *mispallel*.

משל למא הדבר דומה

כבר את אביך ואת אמך למען יאריכוני ימך ולמען ייטב לך (ב-יב)

משל: Years ago, the religious population of Eastern Europe knew America as a place where Jews threw off the yoke of *Torah* observance. It was the “*goldene medina*” because the streets were “paved with gold,” according to some wide-eyed idealists. But it was also considered the “*treifena medina*” because there was little in the way of religious observance on the streets of the new world. Since higher education in Europe was closed to Jews, however, and there were so many restrictions on doing business, many young people emigrated to America to improve their lot in life. Grieving parents considered them lost to the faith forever.

One man consulted with the **Gerrer Rebbe zt”l**, stating that his son who had emigrated to America, had become successful in business of late, and had begun sending him money. He was certain that the boy was not observing

Shabbos or other *mitzvos* and his question was whether he was permitted to accept the *treifa* (non-kosher) funds or must he tell his son to stop sending them?

The *Rebbe* could see real pain in the man’s eyes and he was careful to blend his advice with a good measure of solace. “You are concerned that your child has cast aside his heritage. However, there is one *mitzvah* that he is still observing, which is to show respect for his parents - *Kibbud Av V’em*. Now you wish to deprive him of that also?”

משל: The lesson is an important one, especially for parents, to help them cope and deal with difficult circumstances regarding their children. In a more objective sense, before we do anything to reject someone, especially a wayward child who we feel is not acting the way we would want him or her to, we would be wise to give serious consideration as to what the consequences of such rejection might be. The worst thing we can do is push away a child even further.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM
THE WELLSPRINGS OF R’ GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

יתירה

Imagine experiencing all of the miracles in Egypt, watching the *Yam Suf* split, and arriving at *Har Sinai* in order to receive the *Torah*. You are camped at a distance from the holy mountain, surrounded by your fellow Jews, and the feeling in your heart is one of complete love. You live a supernatural existence, a spiritual high, and complete love and acceptance of your fellow Jews. Suddenly a *Bas Kol* rings out. The plan has changed! You will not be receiving the *Torah* anymore! It simply is not necessary anymore! What is your reaction? You say, “That is just fine.” In fact, we all say this every *Pesach*. ה' אלו קרבנו לפני ה' - If *Hashem* would have brought us all the way to *Har Sinai* and not given us the *Torah*, it would be enough for us! Why would that be enough for us? What would be the purpose of coming all the way to *Har Sinai* and not getting the *Torah*? Wasn’t everything we went through until that point to be *zoche* to get the *Torah*? So why do we say *Dayeinu*?

R’ Avraham Pam zt”l explains that the incredibly exalted level we reached in our *Ahavas Yisroel* at that point achieved the purpose and goal of *Torah*. We GOT the *Torah* without actually GETTING the *Torah*! We were like one person with one heart, “*K’ish echad b’lev echad*.” We so completely loved one another that we accomplished the purpose of *Torah*. We achieved the pinnacle of creation. Like when the *ger* asked Hillel to teach him the entire *Torah* on one foot, Hillel said, “What is hateful to you, don’t do to your friend.” This can be turned around to mean, “Love your fellow like yourself.” This, explained Hillel, is the entire *Torah*, the rest is commentary. If you go into a perfume store, even if you don’t buy anything, you come out smelling good. Similarly, did we, *Klal Yisroel* come to *Har Sinai* with the greatest merit imaginable, the purpose of *Torah* itself. Without even receiving the *Torah*, we already “smelled good “ by achieving the great level of “*K’ish echad B’lev echad*.”